

ομποιοείται αντιπαραγωγικά. Αυτό το εἶ-
χεν ἤδη ἀναλύσει κι' ὁ "Ανταμ Σμιθ. Ἄλ-
λά στίς ὑπανεπτυγμένες χώρες καὶ ἡ ἀστι-
κὴ τάξις προβαίνει σὲ αντιπαραγωγικὴς δι-
πάνες.

**Τρεῖς λύσεις χρησιμοποιοῦσεως τοῦ
πλεονάσματος**

Τρεῖς λύσεις ὑπάρχουν γιὰ τὴν χρησιμο-
ποίησιν αὐτοῦ τοῦ πλεονάσματος σὲ πορευο-
γικὰς ἐπενδύσεις:

α) Ἡ ἔθνικοποίησις τοῦ καπιταλιστικοῦ
τομέως καὶ ἡ ἀγροτικὴ μεταρρυθμίσις. Σὲ
πολλὰς χώρες τὰ δύο αὐτὰ νύετρα ἔδωσαν
τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν οἰκονομικὰ
μέσα. Ἡ συλλογὴ μάλιστα τοῦ πλεονάσμα-
τος διευκολύνεται ἀπὸ τὴν σνεταροποίησιν
τῆς γεωργίας. Σημαντικὴ ἐπίσης εἶναι ἡ
συμβολὴ τῶν φθῶν καὶ τῆς πληθωριστικῆς
δ' ἀδικασίας.

β) Ἡ ὀδικὸς τύπος ἀναπτύξεως: ἐδῶ
δὲν ὑπάρχει ἔθνικοποίησις τοῦ καπιταλιστι-
κοῦ τομέως, ὁ ὁποῖος εἶναι πολλὰς φορὰς
ποῦ ἀδύνατος. Ἡ πηγὴ τῆς συσσωρεύσεως
εἶναι οἱ φθῶν καὶ ἡ πλεισις ποῦ ἀσκεῖται
πάνω στὴν ἀστικὴ τάξι νὰ ἐπενδύη τὰ κέρ-
δη της καὶ ὄχι νὰ τὰ χρησιμοποιοῖ ἀντιπα-
ραγωγικά.

γ) Ἡ ὀδος τῶν χωρῶν ποῦ ἔχουν ἐξα-
γωγίμως πρῶτες ὕλες (μεταλλεύματα, πε-
τρέλαιο, διεθνῆ κανάλια) καὶ οἱ ὁποῖες βρί-
σκονται στὰ χέρια τοῦ ξένου κεφαλαίου.
Οἰκονομικὰ ἡ λύσις εἶναι ἐνυκολη καὶ οἱ δι-
σκολίες εἶναι πολιτικῆς φύσεως ἢ ὀφείλονται
στὴν ἔλλειψιν τεχνικῶν στελεχῶν.

δ) Τὸ πρόβλημα τῆς κατευθύνσεως τῶν
ἐπενδύσεων: πρέπει νὰ διακρίνωμε ἀνάμεσα
σὲ μεγάλες ἡπειρωτικὰς χώρες ἢ χώρες δε-
μνές μεν αὐτὰς καὶ σὲ χώρες μεν ἐξαγωγι-
κὰ πλεονάσματα.

ε) Γιὰ τίς πρῶτες ὑπάρχει προτεραιότη-
τα γιὰ τίς βιομηχανίας ποῦ παράγουν κεφα-
λαιουκτικὰ ἀγαθὰ. Ἡ προτεραιότητις αὐτὴ,
παρὰ τίς ὑπερβολὰς στίς ὁποῖες ὠδήγησε
κάποτε, δικαιολογεῖται μεν τὸ ὅτι ἡ ἀνά-
πτυξις χωρίζεται σὲ στάδια καὶ δὲν μπορεῖ
νὰ παρολειφθῇ τὸ πρῶτο αὐτὸ στάδιο.

β) Ἡ κατάσταση εἶναι διαφορετικὴ στίς
χώρες ποῦ διαθέτουν ἐξαγωγίματα πλεονάσμα-
τα. Μποροῦν αὐτὰ τὰ πλεονάσματα νὰ χρη-
σιμοποιοῦν γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν κεφαλαίου-
κτικῶν ἢ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Ἡ θὰ
χρησιμοποιοῦν αὐτὰ τὰ πλεονάσματα γιὰ
τὴν εἰσαγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ
οἱ ἐσωτερικὰς ἐπενδύσεις θὰ γίνονιν γιὰ ἐ-
πενδύσεις ἐπὶ καταναλωτικὰς βιομηχανίας
καὶ θὰ ὑπάρχη μιὰ μόνιμη πολιτικὴ εἰσα-
γωγικῆς κεφαλαίουκτικῶν ἀγαθῶν. Ἡ
τάται ἀπὸ τὴν διεθνῆ κατάστασιν ὑπὸ ἐξαο-

τὸ μᾶς ὀδηγεῖ στὸ ρόλο τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐ-
μπορίου γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

**Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον εἰς τὰς μικρὰς
καὶ τὰς μεγάλας χώρας**

Γ) Ἡ ὀδος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου:
ὑπάρχει διαφορὰ ἀνάμεσα στίς μεγάλας χώ-
ρες καὶ στίς μικρὰς. Γιὰ τίς πρῶτες εἶναι
δυνατὴ μιὰ πολιτικὴ αὐτορρίκειτις, ὄχι ἡμῶς
καὶ γιὰ τίς δευτέρας, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ
βασίζονιν τὴν ἀνάπτυξιν τους σὲ μιὰ διεθνῆ
κατανομή τῆς ἐργασίας. Πρέπει νὰ ἔγωμε
μιὰ ξεκαθαρισμένη ἰδέα τοῦ πῶς τὸ ἔθνικὸ
στέδιο ἀναπτύξεως μεν νὰ σταθῆται πλάσι τῆς
δεσφῶν οἰκονομίας.

Δ) Ἡ ὀδος τῶν ξένων κεφαλαίων: Δὲν
μποροῦμε νὰ ὑπολογίζομε πολὺ πάνω στὰ
ξένα ἰδιωτικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐπεδίω-
ξαν μέχρι σήμερα μονομερῆ (ἀποικιακὴ) ἀ-
νάπτυξιν. Οἱ ὑπανεπτυγμένες χώρες προτι-
μοῦνε νὰ δέχωνται δημόσια καὶ ὄχι ἰδιωτι-
κὰ κεφάλαια, γιὰτι μποροῦν καὶ μετέχουν
στὴ διοίκησιν τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ποῦ
θὰ διαχειρίζονται τὰ δημόσια κεφάλαια.
Διχιστίζοντες λοιπὸν τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ
σχεδιασμένη διεθνῆ δρᾶσιν, βλέπομε ὅτι
καὶ ἐδῶ οἱ παλαιὸι αὐτομχτισμοὶ δὲν ἔχουν
πιά καμμιὰ ἰσχύν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα τοῦ
σχεδιασμοῦ τῆς ἀναπτύξεως στίς ὑπανε-
πτυγμένες χώρες. Ὅσον γιὰ τὰ τεχνικὰ
προβλήματα τοῦ σχεδιασμοῦ δὲν εἶναι βα-
σικὰ, ἀλλὰ εἶναι, ἀντίθετα, ἀπλὰ καὶ πολὺ
γνωστὰ σήμερα μεν τίς διάφορες τεχνικὰς,
ὅπως τῆς ἔθνικῆς λογιστικῆς, τῆς ἀναλύ-
σεως τῶν εισροῶν—ἐκροῶν κ.λπ., οἱ ὁ-
ποῖες ἀνεπτύχθησαν κυρίως στίς καπιταλι-
στικὰς χώρες.

**Τὸ πρόβλημα τῆς διεθνούς κατανομῆς
τῆς ἐργασίας**

Στὴ συζήτησιν ἡ ὀδος ἐπηκολούθησε, ὁ
καθηγητὴς Lange ἔκανε μερικὰς διευκρινί-
σεις γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς διεθνούς κατα-
νομῆς τῆς ἐργασίας, λέγοντας ὅτι αὐτὴ θὰ
πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ σ' ἕνα βᾶθρον ἰσότητος
καὶ ὄχι ὅπως εἶναι αὐτὴ σήμερα, ὅπου οἱ
τομεῖς παραγωγῆς μεν ὕψηλῆς παραγωγικώ-
τητα εἶναι ἀποκλειστικότητος ὀρισμένων χω-
ρῶν καὶ οἱ τομεῖς παραγωγῆς μεν χαμηλῆς
παραγωγικότητις ἐπιβάλλονται σ' ὀρισμένες
ἄλλας χώρας. Πρέπει νὰ ὑπάρξη μιὰ διεθνῆς
κατανομή τῆς ἐργασίας, ὀρίζοντια καὶ ὄχι
κάθετη.

Ἡ συζήτησις, ἐν συνεχείᾳ, κατευθύνθηκε
στίς ἀπρχὰς τῆς καπιταλιστικῆς ἀναπτύ-
ξεως καὶ ὁ καθηγητὴς Lange ἔδωκεν τὴν
σημασία ποῦ εἶχε γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν
χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἢ συμβολὴ
τῶν ἀγροτῶν, ἢ συσσωρεύσεως τεχνικῶν καὶ
βιοτεχνικῶν γίνσεων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν